

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/4 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 r. a treia-oară 5 cr.; și timbra de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popădoi Nr. 11.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază. — Numeri singuratici a 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Un colaborator.

(*) Avântul luat de națiunea noastră spre o temeinică dezvoltare e cu atât mai îmbucurător, cu cât nu mai e putere în stare să-l oprească pe loc.

Negreșit, prigonirile guvernului și agenților săi nu favorizează acest avânt, dar e atât de adevărat că nici nu-l pot stavili.

Încet, încet, pe nesimțite, progresul se realizează: nici ziua de ieri, nici ziua de mâine nu se aseamănă în totul zilei de astăzi.

Mai mult, noi cutezăm a crede, că sub oarecare puncte de vedere prigonirile guvernului ne fac bine. Guvernul din Budapesta și agenții săi devin astfel niște colaboratori inconștienți și utili ai consolidării noastre.

Ca să ne încredințăm de acest adevăr, care poate să pară paradoxal la întâia vedere, să luăm numai câteva acte din urmă ale guvernului și să judecăm pe de o parte răul ce ni-l-a făcut nouă și pe de altă parte răul ce și-l-a făcut lui însuși cu aceste acte.

Membrii comitetului agitației lansează un „Manifest”, către poporul lor, dornic să le audă cuvântul.

Și ce spun ei în acest „Manifest”? Spun în definitiv un lucru simplu și firesc: că nici temnița, pe care n-au încongiurat-o, nici grația, pe care n-au cerut-o, nu le-au schimbat opiniile asupra cauzei naționale nici nu i-a abătut dela hotărârea de a lupta în viitor cu aceeași energie ca și în trecut pentru triumful ei.

Cuvânt demn de niște Români, hotărâre deosebită de niște fruntași și conducători ai noștri.

Și ce face guvernul?

Îi dă în judecată corecțională, îi judecă și-i osândește.

Resultatul?

Pentru fruntașii noștri — un merit mai mult; pentru poporul nostru — un nou motiv de a-și stringe rindurile în giurul șefilor săi; pentru guvern — o rușine în plus pe lângă celelalte.

Se convoacă o conferință națională, pentru a se dezbate asupra situației creată partidului nostru național în urma ordinațiilor ministrului Hieronymi, ordinațiune pentru noi nula și neavenită în ultima ei analiză.

Și ce face guvernul?

Oprește conferința, — o conferință a căreia convocare chiar se sprijinea pe textul circularii ministeriale.

Resultatul?

Pentru poporul nostru — o nouă dovadă de „liberalismul” și „constituționalismul” acestui guvern, o nouă dovadă de spiritul de dreptate de care se inspiră față de noi și de „părintească” oblauire de care se bucură popoarele nemaghiare în acest stat, la a cărui întreținere ele contribuie mai mult decât ori-cine; pentru guvern — o rușine și o probă de intoleranță mai mult.

Se convoacă o conferință electorală a delegaților alegătorilor români, în ajunul alegerilor generale pentru dietă, pentru a discuta atitudinea ce trebuie să observăm în această ocazie.

Și ce face guvernul?

Oprește și această conferință!

Să ne oprim puțin asupra faptului, că se vedem ce am pierdut noi și ce a câștigat guvernul de aci.

Noi? — Conferința electorală avea să decidă, foarte probabil abstinența noastră dela lupta electorală. De ce? Am spus-o mai pe larg la timpul său, o repetăm astăzi într-un cuvânt: pentru-că condițiunile cari au provocat pasivitatea noastră se mențin intacte și pentru-că motivele de a rămâne în această atitudine nu fac decât să se înmulțească în fiecare zi. Dar pasivitatea a fost în general observată. Dacă pe ici pe colea s-au produs defecțiuni, conferința națională însăși nu le-ar fi putut împiedeca pe toate. Noi deci n'am pierdut nimic. Cuvântul nostru de ordine a fost cunoscut, ascultat și executat.

Guvernul? — El a pierdut mult. Un act de violență și de abuz de putere ca și acesta nu se poate întempla, fără să lase o impresie detestabilă, nu numai în țară, ci și în străinătate. Majoritatea bănyfistă, fructul ingerențelor, persecuțiilor, corupțiilor și violențelor de tot felul nu se bucură de nici o autoritate morală. Nimeni nu se mai înșală astăzi să creadă, că ea reprezintă voința Ungariei; toată lumea știe, că ea reprezintă numai violența și forța brutală a baionetelor, corupțiunea și abuzul de putere cel mai revoltător. Vocile de presă ce le-am reprodus până acum și continuăm să le mai reproducem din când în când, probează aceasta până la evidență. Ear printre motivele care fac ca majoritatea bănyfistă să fie considerată drept ceea-ce e în realitate, este și volnicia opririi conferinței noastre electorale, oprire din care, încă odată, nu noi am pierdut mai mult, ci guvernul care și-a bătut joc de legi și de dreptate.

Să mai spunem, că toate celelalte acte de volnicie ale guvernului, — procesele de presă, procesele politice de tot felul, împușcarea țăranilor, etc. etc. — au ca ultim rezultat a face tot mai odios regimul care ne cărmuește și a ne stringe rindurile?

Ce om de omenie, care nu e un laș vulgar și o ființă desbrăcată cu deservire de ori-ce demnitate omenească, va părăsi poporul său și cauza sa, tocmai atunci, când loviturile dușmanului se întesesc și datoria de a rămâne la postul său de luptător credincios devine mai mare, mai imperioasă?... Astfel, în acest guvern abusiv noi avem un minunat colaborator la consolidarea noastră și la demascarea în ochii lumii întregi a unei stări de lucruri insuportabile ce s'a creat milioanele de nemaghiari cari formează majoritatea acestei țări.

Lucrarea înceată, dar sigură, a timpului, care ne împinge în fiecare zi la nouă progrese, pe de o parte; desfrul puterii de stat, pe de altă parte, — sunt doi factori de o potrivă de însemnați, cari îndreptătesc speranța neclintită ce o avem în apropiatul triumf al cauzei noastre.

Să ne facem cu toții datoria, — și să avem credință în noi și în viitor!

Sibiu, 10 Decembrie n.

Din parlamentul român. În ședința de Marți a camerei române dl Ionel Grăditeanu a cerut explicații relativ la cauzele retragerii cabinetului Sturdza. Guvernul să aștepte cuvintele pentru cari a venit la putere actuala formațiune; este un guvern cu o nouă direcție, ori este continuarea guvernului Sturdza? Și în cazul acesta pentru-ce dl Sturdza s'a retras? În special dl Stoicescu, noul ministru de externe, e dator să spună, ce politică va urma, și dacă e hotărât să continue politica dlui Sturdza, ori vrea să mențină declarațiunile făcute în opoziție în chestiunea națională. În fine întreabă, dacă se adevărește svoul împăcării guvernului cu dl Fleva? Tot în această ședință, ministrul-președinte Aurelian a declarat în cameră, în cursul discușiunii, că guvernul dorește o soluțiune pacifică a chestiunii Metropolitului-Primat.

Adresa lui Apponyi. În ședința de ieri a dietei ungare a prezentat Pulszky Agost proiectul de adresă-răspuns la mesajul de tron, compus în numele și din însărcinarea majorității guvernamentale. Tot în această șe-

dință a prezentat și Apponyi proiectul de adresă al partidului său. Apponyi nu se ocupă cu alte în adresa sa decât numai cu scandalosoase alegeri făcute de Bánffy. Constată, că volnicile și abuzurile comise la alegeri au sguduit temelile constituțiunii ungare. Recomandă apoi coroanei ca să deie drumul acestui guvern păcătos, ear noului guvern să-i pună ca arzătoare condițiune „reforma legii electorale”. În fine se plânge nobilul conte Apponyi, că frumoasele sărbări millenare le-a șters din inima cetățenilor năcazul și amarăciunea înghițită sub decursul alegerilor cari au știrbit cu deservire autoritatea țării în fața — străinătății.

Proiecte de adrese vor prezenta și celelalte partide din dietă, cari asemenea se vor ocupa în mod amănunțit cu alegerile lui Bánffy.

Noul ministru de război român. Dl general Berendei, fost șef al statului-major, ear' de prezent comandantul primului corp de armată, a fost numit ministru de război al României.

Metropolit român în Macedonia.

Între multe surprinderi ale timpului din urmă nu e cea mai neînsemnată surprinderea ce ni-s'a făcut, deodată cu schimbarea de cabinet în România, prin vestea, că *Românii din Macedonia și-au ales un Metropolit, Sultanul a recunoscut pe acest Metropolit român, care apoi a și sfințit o capelă în Pera și a oficiat un Te-Deum în limba românească.*

Prin aceasta s'ar fi împlinit o dorință veche a Românilor din Macedonia și cauza culturală a neamului românesc ar fi făcut un paș mare înainte. Cu toate acestea știrea despre acest eveniment a trecut fără a face vre-o impresiune deosebită în publicul românesc. A venit prea nepregătită, prea pe neașteptate, ba nici n'a întipănit credință necondiționată.

Știrea s'a anunțat prima dată în parlamentul român la 4 Dec. n.

În ziarul nostru încă s'a străcurat așazicend pe neobservate în raportul despre ședința aceea a parlamentului în care s'a fost prezentat noul cabinet.

Faptul însuși s'a întemplat la 3 Decembrie n. De atunci e o săptămână întreagă, și nici astăzi nu avem date pozitive detaliate despre metropolia și Metropolitul român din Macedonia.

Par'că e ceva dintr'o operetă în chestiunea aceasta.

Faptul se anunță în plinul parlamentului român, unde se fac ovațiuni Sultanului Abdul-Hamid în semn de recunoștință.

Trec însă zile de zile și nimic nou nu mai aflăm. Din contră; ziarele opoziționale din București contestă însuși faptul. Că *Antim* — așa se numește noul Metropolit român, — nu ar fi Român, că nu știe nici o boabă românească, că în Constantinopol nu există nici o capelă românească... Cam așa glăsuiau foile opoziției din București.

Tot așa de încurcat și curios s'a prezentat știrea despre noua metropolie și în presa străină.

Întâiu a venit o telegramă de datul Constantinopol, 3 Dec. — în care se anunță faptul sfințirii și al *Tedenului* românesc.

O zi-două mai târziu ziarele publicau următoarea telegramă:

Constantinopol, 5 Dec. n.

Fostul vicar episcopal din Mesembria, Antim, pe care Românii vor să-l recunoască de exarch (?) vrea să inaugureze mâine o casă din Pera adaptată drept biserică românească. Patriarhul ecumenic protestează și vrea să recurgă la sprijinul Porții.

Cu datul 6 Dec. vine apoi tot din Constantinopol o telegramă, că:

Aethineus, fost administrator în Mesembria, a fost recunoscut de exarch al Românilor și va stăni azi (6 Dec.) o biserică românească adaptată din o casă.

Deslușească-se cine se poate din atâtea telegrame, asupra adevărului.

De abia astăzi gazetele străine aduc vești, cari confirmă tot mai mult faptul anunțat în parlamentul român, dar' încurcă și mai mult detaliurile. Eată telegramele:

Constantinopol, 8 Decembrie n. Patriarhul ecumenic a luat dispoziții, ca sfințirea capelei românești, care precum se știa în general a fost fixată pe ieri (!? R. „Tr.”) să fie oprită prin poliție. Sfințirea aceasta însă de fapt s'a servit în 3 a. l. c. Patriarhul pretinde acum, ca Poarta se pună în primsoare pe episcopul Antim, Metropolit ales al Românilor din Turcia.

Constantinopol, 8 Decembrie n. Ieri nișă *Greci* au încercat o demonstrațiune dinaintea capellei românești. Se svonește, că pe episcopul Antim l'ar fi prins, și că patriarhul, care s'a bucură de sprijinul poliției, se trudește a convinge pe delegații români, ca să nimicească alegerea Metropolitului, dar' nu i'a succes până acum. De

XIII.

Madame! sub emisferile cloitoare ale Lidei zăcea deja întregul răsboiu troian*) și nici-decum nu poți înțelege renumitele lacrimi ale lui Priamus, dacă nu-ți voin povesti mai înainte despre vechile ouae de lebedă. Deci să nu te superi de digresiunile mele. În toate capitolele premergătoare nu e nici un singur șir, care să nu se țină la obiect, eu scriu concis, evit tot ce-i superfluu, trec chiar peste cele de lășă, spre ex. nici n'am citat încă cum se cuvine — înțeleg, nu spirite, ci din contră, înțeleg scriitori — și totuși citarea cărților nouă și vechi e bucuria cea mai mare a unui autor tiner și vre-o două citate savante împodobează pe futregul autor. Să nu crezi cumva, madame, că nu cunosc titlurile de cărți. Apoi mai cunosc și apucăturile spiritelor mari; cari știu se scoată chinul din fronzeli și citatele din caietele de coleg; mai știu și câte a bătut ciasul. În cas de lipsă aș pute face un împrumut de citate la savanții mei amici. Amicul meu Gans în Berlin e așa zicend un mic Rothschild în citate și-mi împrumută bucuroși câteva milioane, și dacă chiar nu dispune la moment de ele, le poate aduna ușor de pe la alți bancheri cosmopoliti de spirit. Dar' nu trebuie să fac încă nici un împrumut, stă bine, am anual 10.000 de citate de nașcat, ba, am făcut chiar învențiunea, cum poți face din citate false adevărate. (Va urma.)

Du sublime au ridicule il n'y a qu'un pas, madame!

Pe când scriam sfârșitul capitulului trecut și-ți povesteam, cum a murit Le Grand, și cum am executat de conștiențios testamentum militare cuprins în ultima sa privire, a bătut cineva la ușă și a intrat o muieră săracă și bătrână, care m'a întrebat frumos: că sunt doctor? Și când am afirmat-o, m'a rugat foarte prietenește să mă duc cu ea acasă și să taiu acolo ochii de găină ai bărbatului ei.

XII.

Censorii germani

Du sublime au ridicule il n'y a qu'un pas, madame! Pe când scriam sfârșitul capitulului trecut și-ți povesteam, cum a murit Le Grand, și cum am executat de conștiențios testamentum militare cuprins în ultima sa privire, a bătut cineva la ușă și a intrat o muieră săracă și bătrână, care m'a întrebat frumos: că sunt doctor? Și când am afirmat-o, m'a rugat foarte prietenește să mă duc cu ea acasă și să taiu acolo ochii de găină ai bărbatului ei.

proști

FOIȚA „TRIBUNEI“.

IDEI.

Cartea Le Grand (1826).

De Heinrich Heine.

Tradusă de M. Aegea.

(Urmare).

Zău, sârmanul tambour francez părea de jumătate putrezit și sculat din mormânt, era numai o umbră mică în o capotă sură zdrențuită, o față moartă, palidă, cu mustețe lungi, cari spânzurau trist peste buzele uscate, ochii priviau ca iască ersă, în cari numai puțin schinteie mai licăre, și totuși din o singură schinteie l'am recunoscut pe Monsieur Le Grand.

Și el m'a recunoscut și m'a tras lângă el în iarbă și acolo ședeam ca de altă dată, când pe toabă mă învăța limba franceză și istoria mai nouă. Avea încă tot toba veche și bine cunoscută, și nu mă puteam în de-ajuns mira, cum a putut-o păzi în contra lăcomiei rusești.

Earăși o bătea ca odinioară, dar' nu mai vorbia.

Dar' dacă buzele-i erau înțeleștate sinistru, cu atât mai mult vorbeau ochii, cari luminau învingător, când bătea marșurile bețrâne. Plopii lângă noi tremurau, când făcu să ră-

sune earăși marșul quilotinei. Și luptele pentru libertate, învingerile bețrâne, faptele împăratului le bătea ca și de altă dată și se părea ca-și-cănda toba încă ar fi o ființă vie, care se bucură, a-și pute exprima veselia internă. Earăși auziam tunetul tunurilor, șuieratul gloanțelor, agomotul luptelor, earăși vedeam bravura eroică a gardei, vedeam earăși steagurile fălăind, vedeam earăși pe împăratul călare — dar' încetul cu încetul se în-cuibă un ton trist în bătaia voioasă, din toabă eșiau sunete, cari erau compuse din strigate de bucurie nespuse și de tristeță înfiorătoare, părea un marș de învingere și totodată de moarte, ochii lui Le Grand se deschideau sinistru, și eu nu vedeam în ele decât un câmp întins, alb de gheață, acoperit cu cadavre — era lupta dela Moscova.

Nici-odată n'aș fi crezut, că toba bătrână și aspră ar pute scoate sunete atât de dureroase cum știa Le Grand să scoată acum. Erau lacrimi ferbinți și sunau tot mai înțet și ca un ehou melancolic suspine adăuci eșiau din pieptul lui Le Grand. Și acesta devenea tot mai obosit și fantastic, degetele lui uscate tremurau de frig, ședea ea în vis și cu befele mișca numai aerul și asculta ca la voci depărtate și în fine mă privi cu o privire adâncă, adâncă ca un abis și rugătoare — eu am înțeles-o — și capul său căzu apoi pe toabă.

Monsieur Le Grand n'a mai bătut toba în această viață. Nici toba sa n'a mai dat vre-un sunet, n'avea să mai servească unui inamic al libertății pentru un apel servil, am

fost înțeles prea bine ultima privire rugătoare a lui Le Grand și scoțând sabia din bastonul meu am străpuns toba.

XI

Du sublime au ridicule il n'y a qu'un pas, madame!

Dar' viața în fond e atât de fatal serioasă, încât n'ar fi de suferit fără această legătură a pateticului cu comicul. Aceasta o știu poeții noștri. Icoanele cele mai înfricoșate ale nebuliei omenești Aristophanes ni-le arată numai în oglinda rîzătoare a glumei, marea durere de filosof, care e pătuns de nemișcarea proprie, Goethe numai în versurile schiopătânde ale unui joc de păpușe cutează a o exprima, și plângerea cea mai mortală asupra miseriei lumii Shakespeare o pune în gura unui nărod, scuturând fricos căciula lui cu clopoțele.

Toți au învățat-o dela marele poet-tată care în tragedia sa lămurească în mii de acte știe forța umorului până la extrem, cum o vedem zilnic: — după depărtarea eroilor vin clownii și comicii cu prostiile lor, după scenele sângeroase ale revoluțiunii și după acțiuni împărătești earăși vin clătînându-se bourbonii cei groși cu glumele lor sarbede și bonmoturile delicate legitime, și noblesă bătrână cu surisuri-i flămânzite sărea grațios spre tron și după ea peregrinează capușele pie cu lumini, erudiți și prapore; — chiar și în p-tosul al tragediei lumii se furisează de obicei i comediei, republicanul des- perat, care ca un al doilea Brutus și-a stră-

*) Elena era fiica lui Ios și al Lidei.

altă parte se aude, că Porta nu e străină de ideea, ca să cedeze aspirațiilor române, drept recunoștință, că Cuțo-Vlachii s'au purtat așa de loial pe timpul machinațiilor bandelor grecești.

Constantinopol, 8 Dec. n. Se desminte știrea, că Metropolitul Antim ar fi fost prins și că capela română ar fi fost închisă.

Ziarele grecești de aici, evident la inspirația patriarhului, scriu articoli în contra aspirațiilor românești.

Știrea, că agentul diplomatic român ar fi făcut demersuri la patriarhie în chestiunea alegerii de Metropolit și a capelei românești, s'a dovedit de neadeverată.

Constantinopol, 8 Dec. n. În chestiunea întăririi alegerii noului Metropolit român Fanarul s'a desbinat în două părți. Majoritatea preîndealemetisării lui Antim; elementele mai moderate sînt contra acestui pas, pentru-că se tem de o șisma.

Aceste elemente nu sînt contra dacă se denumesc un Metropolit național pe seama Cuțo-Vlachilor, sperând că cu aceasta se poate preveni șisma.

Ațena, 8 Decembrie n. Ziarul *Astý* anunță din Constantinopol: Grecii din Galata (un suburbiu în Constantinopol. R. „Trib.”) amenință cu o demorastrățiune în contra capelei române, care s'a sfîșit deja Joia trecută (3 Dec. R. „Trib.”)

Acestea sînt informațiile ziarelor din Viena și Budapesta. Și acestea ne arată, că condițiunile în care se întemeiază noua metropolie română nu sînt dintre cele mai favorabile sau liniștitoare, încât pentru durabilitatea ei.

Cronică politică.

Chestiunea egipteană.

În unul din numerii sei de pe urmă, *Le Nord*, vorbind despre chestiunea egipteană, scrie: „Guvernul rusesc nici-decum nu are de gând a amîna această chestiune; din contră, el a luat hotărîrea, a sprigini pe aliatul său cu întreaga sa autoritate, îndată-ce acest din urmă va crede de potrivit, a atrage atențiunea Europei asupra unei chestiuni, pe care Rusia o consideră tot atât de importantă pentru pacea europeană ca și chestiunea pacificării Turciei”.

Toate zările franceze reproduc cu litere grase această declarațiune a foii diplomatice rusești din Paris.

Tratat secret ruso-italian.

Un articol, inspirat din Friedrichsruhe al ziarului *Neueste Nachrichten* din Lipsca (mai sînt încă două foi germane cu același titlu: una în Berlin, a doua în München, dar' tustrele bismarckiane) publică amănunte despre tratatul secret ruso-italian desmintit din partea guvernului italian. Tratatul, după foaia bismarckiană a fost încheiat în 1891. În el nu e vorba, zice, se despre vre-un tratat de „neutralitate”, nici de „reassigurare”, cel puțin nu pe partea Rusiei, fiindcă pe atunci nu exista încă „asigurarea” alianței ruso-franceze. Rusia primise în el numai rolul de mijlocitor pentru cazul dacă Italia, într'un război de coaliție, ar fi culcată la pămînt de către Franța și ar fi căt pe aci se ajungă earăși sub prote-toratul acesteia.

Italia se obligă a păstra neutralitatea, dacă Austro-Ungaria ar sprigini Englițera, în împotrivirea acesteia contra pretenșiunilor rusești undeva în Orient, spre p. în Constantinopol, în Egipt, ori Marea-Mediterană.

„Este de nădăjduit”, — încheie articolul inspirat din Friedrichsruhe, — „că earăși va veni vremea, când față cu tratatul ruso-italian va sta un tratat de neutralitate ruso-german. Ori-cine își aduce aminte de vorbirea contelui Kálnoky, rostită după expirarea tratatului ruso-german, despre relațiunile confidentiale între Rusia și Austro-Ungaria, trebuie să admită, că și această din urmă putere foarte mult ar dori să aibă pe arcușul de tripla-alianță și un streang ruseesc”.

Va să zică: tragere pe sfioră pe toate liniile, cărările și potecile, între aliași și ne-aliași. Vorba e numai, că cine va rămîne cel păcșilit la urmă? Tare ne este teamă, că tot noi.

Desmintire fără crezământ.

Le Nord dela 8 c. desminte toate știrile împrăștiate despre Rusia, că ea ar nutri intențiuni ambițioase privitor la teritorul otoman. Proiectele de reforme radicale, zice-să concepute în comună înțelegere cu Franța și celelalte puteri pornesc din punctul de vedere de a consolida autoritatea și suveranitatea Sultanelui.

Acest soi de desmintiri le reproducem mai mult pentru delectarea cetitorilor și fiindcă foile în care le găsim publicate ca telegrame, le tipăresc cu litere pronunțate, par'că le-ar atribui ceva importanță. Negre-

șit, că această explicație o dăm numai privitor la partea desmintitoare a depeșei; ear' căt despre „proiectele de reforme radicale”, se poate; vom vedea.

„Doelwyk”.

Am vorbit noi odată despre corabia olandeză cu acest nume, care închiriată de un întreprinzător francez ducea Abyssinenilor 40.000 puști rusești și era asigurată la două companii de asigurare engleze. Nu-i mai lipsea decât calea de două zile pentru a sînge portul Djibouti de pe Marea-Roșie, unde era să descare puștile, când fuseseră prinsă de cătră două corăbii italiene și confiscată. Era în luna Maiu, tocmai pe vremea când majorul-medec Nazzini, era căt pe aci să reușească a încheia tratatul de pace cu Menelik. Când acesta auzise de confiscarea corăbiei, îndată rusești ori-ce tratări cu împunericul italian, care însă, precum știm, mai târziu a reușit să scoată pentru Italia un tratat de pace relativ foarte favorabil, fără a fi amintit măcar despre *Doelwyk* în tratat.

Guvernul olandez, în numele proprietății corăbiei: guvernul francez, în numele întreprinzătorului și guvernul englez, în numele celor două campanii de asigurare, au intervenit în cauză pe lângă guvernul italian, care a însărcinat comisiunea specială pentru astfel de afaceri a tranșa chestiunea lui *Doelwyk*. O depeșă din Roma anunță, că comisiunea a declarat legală confiscarea corăbiei împreună cu încăcăstura ei, dar' totodată s'a exprimat în sensul, că „în urma încetării stării de război cu Abyssinia nu mai este admisibilă acum confiscarea”; corăbia și încăcăstura trebuie pusă la dispoziția proprietarilor, fără însă ea cei interesați să poată pretinde vre-o despăgubire pentru pagubele suferite.

„România-Jună”.

— Raportul anual pe 1895/6. —

Societatea universitarilor români din Viena, „România-Jună”, totdeauna conștientă de frumoasa-i misiune cultural-națională, ocupă un rol deosebit de important în viața tinerimii noastre universitare. Douăzeci-și-gese de ani de-ardind societatea aceasta a desvoltat cu entuziasm și persistență o muncă spornică și aleasă în slujul generațiunii noastre mai tinere. De aceea a și fost ea spriginită fără întrerupere și cu dragoste adevărat românească de publicul nostru iubitor de progres și de cultură națională.

„Raportul anual”, anunțat de noi ieri, vedește prin elocvente dovezi, munca serioasă și trinitică, ce fără preget se săvîrșește de membrii ei, an de an. El merită deci toată atențiunea cercurilor noastre culte, la al căror sprigin generos a fost și e avisată în mare parte „România-Jună”.

Cetind acest raport și urmărind pas de pas desvoltarea progresistă și solidă a societății, ori-cine se va alege cu convingerea, că ajutându-o după putință, moralicește și materialicește, ajutător însuși neamul românesc, în interesul său bine priceput.

— *Partea generală* a raportului conține expozitul președintelui societății — domnul *Teofil Popovici* — asupra activității desfășurate în anul școlar 1895/96. Dl Popovici prezintă în termeni generali fazele principale de activitate, accentuând munca săvîrșită de societate, cu zel și devotament, în lungul și de 26 de ani. Expozul insistă îndeosebi asupra frumoaselor sărbări ale iubileului de 25 de ani, cari au avut loc în zilele prime ale lui Aprilie c. în Viena.

„Sărbările iubileului de 25 de ani — zice dl Popovici — formează unul din momentele cele mai însemnate, nu numai în anul de față, ci chiar în tot timpul dela formarea societății”.

„Dumne au fost acele sărbări de trecutul frumos al societății, pline au fost ele de momente înălțătoare de suflet. Semele de vie simpatie, sosite din toate părțile locuite de Români, ne sînt o sigură dovadă, că toți urmăresc și aprobă pașii întreprinși de societatea noastră. Nouă ne-au creat sărbările iubileare convingerea, că o muncă onestă și încredată, totdeauna are rezultate mănoase.”

Pentru străini sărbările au fost o puternică documentare despre tărîa elementului românesc, care știe a se valida în așa mod frumos, departe de națiunea românească: admirație și stimă a fost tributul ce ei au adus sărbărilor noastre. Cu pericolul de a trece de nemodest trebuie să amintesc, că societatea noastră a ajuns a fi luată ca model de alte societăți studențești din Viena. Însușirea membrilor „României-June” cu ocaziunea iubileului a făcut pe reprezentantul celei mai însemnate societăți germane din locul, Germania, să zică între altele: „Cu drept învidiez pe membrii „României-June” pentru nobila însușire de care sînt cuprinși. Mulți dintre noi ar pute lua viu exemplul dela d-voa-

stră, cum trebuie cineva a-și iubi limba și națiunea”.

Privitor la *almanahul festiv*, care e să se edee întru eternizarea aniversării, ni-se spune, că secțiunea însărcinată cu edarea lui „nu peste mult va fi gata cu lucrările ei, ceea-ce nu s'a putut mai curînd din cauza multului material și a timpului scurt”.

Privitor la *alumnul proiectat* a se înființa în Viena cetim — cu părere de rău — următoarele:

„Secțiunea pentru întemeierea unui alumnului pe seama studenților lipsiți nici până azi nu a primit cele mai multe liste de colectare, trimise prin diferite părți. Apelăm deci la acei domni, cărî spre scopul amintit, au primit liste, ca să ni-le trimită cu toată graba posibilă, căci am voi să aducem ordine și în acea privință”.

„Ar fi de dorit, ca publicul românesc să spriginească cu căldură acțiunea începută pentru întemeierea unui alumnului, cîci în Viena sînt mulți cari dispun de mijloace modeste și prin urmare pentru acia ar fi o mare binefacere”.

Perfect de acord cu acest just „ar fi de dorit” credem, că publicul românesc nu va pregeta a da cît mai îngrabă spriginul călduros, reclamat insistent de o idee atât de necesară.

Se știe, că între problemele sale „România-Jună” a considerat totdeauna drept una dintre cele mai de frunte *întărirea spiritului de sociabilitate* între membrii pe de o parte, și între membri și colonia română din Viena de altă parte.

Și legătura strînsă dintre universitarii români și colonia română din Viena e a se mulțumi în primul rînd tocmai problemei acesteia.

În anul școl. 1895/96 încă s'a propagat și cultivat cu mult succes acest spirit de sociabilitate, ținîndu-se mai multe întruniri sociale, cari toate au avut — constată expozul — „caracterul adevăratelor petreceri românești”.

Dintre acestea remarcăm sărbarea marelui zile de 3/15 *Maiu*, care a succes corîspunzător amintirilor înălțătoare, cari ne leagă de această zi.

Față de străini societatea încă s'a prezentat cu vrednicie, luînd parte la toate întrunirile mai însemnate ale societăților amice.

Raportul mai constată faptul remarcabil, că între membrii societății se observă un zel intens în studiu, dovîndînd astfel că „Românul e nu element iubitor de cultură și de însoțare”.

De aceea cu drept cuvînt a zis savantul profesor Dr. *Benedict*, în vorbirea sa dela sărbările iubileare:

„Am avut ocaziunea a cunoaște mulți tineri români în decursul carierei mele de profesor. Am admirat întotdeauna spiritul cel viu și ușorul mod de pricepere, observat la dinșii și m'am convins, că Românul este un element chemat spre cultură și spre propaga cultura”.

În urma acestei laudabile străduințe, anul acesta s'au promovat la gradul de doctori în medicină 6 membri ai societății.

Societatea și-a împlinit și de astă-dată umanitara datoriță de a ajutarea pe membrii ei harnici, dar' lipsiți de mijloace. Ajutorul s'a dat parte în bani, parte prin procurarea de bilete de prînz, la „masa academică”. Trei membri au primit ajutoare în bani, (doi câte 25 fl. și unul 20 fl.), ear' doi membri bilete de prînz pe 5 luni. La Anul-Nou s'a dăruit la 2 membri câte 10 fl. În localele societății au locuit gratuit 2 membri.

Din raport mai adăim, că în anul acesta societatea a avut nefericirea de a perde doi dintre cei mai zeloși membri, emerți și onorari, pe: *Iancu cav. de Zotta* din Bucovina și *V. M. Lazar*, inginer în România.

Partea specială a raportului dă datele speciale.

Societatea are membrii: fundatori 39, onorari 111, emerți 77.

Ședințe s'au ținut: 14 ordinare, 1 extra-ordinare, 3 festive și 4 literare.

Comitetul societății a ținut 17 ședințe ordinare.

Numărul actelor eșite e 124, al celor întrate 139.

Activitatea literară e mulțumitoare, sperăm însă — fie-ne permisă această speranță — că pe anii viitori, când nu v'ar mai stîngeni pe membri în zelul lor literar mulțimea pregătirilor de iubileu, va fi și mai mănoasă. Operate au încurs 13. Foaia universitară „*Urzica*”, condusă de neobositul tînăr *A. Vojda-Voevod*, a apărut și anul acesta.

Foi și reviste au încurs la societate în frumosul număr de 67.

Biblioteca conține cu sfîrșitul anului 1895/96 397 opuri în 1103 volume și 100 broșuri.

Societatea a fost ajutată de 41 de binefacători, parte persoane, parte instituțiuni.

Averea totală a societății a fost la 30 Septembrie 1896 13.722 fl. 11 cr.

Fie, ca pe viitor valoroasa „România-Jună” se crească și se înflorească tot mai îmbucurător! sc.

Chestiuni bisericești.

— *Adaus la chestiunea: „Cum se administrează diocesa Gherlei și a Orăzii-mari?”* —

Din diocesa Orăzii-mari, August n. (Urmare).

Frații preoți.

Frații preoți nu vor lua cu supărare, că din cele scrise de mine ar eși, că eu prea mult și prea tare poflesc consolidarea materială a gimnasiului, ear' a parohiilor nu!

Eu am arătat modalitatea spre ameliorarea parohiilor și altcum promisiune avem. că suma de șese mii florini la an și în viitor se va distribui între cei 60 parohi. Și de altfel gimnasiul este mai întăit, pentru-că de acolo am răsărit noi toți și preoții și alți inteligenți.

Dar' acum vre-o câteva observări speciale pentru frații preoți.

Din propria experiență, dar' și din auz știu, că foarte puțini preoți ai diocesei noastre abonează *foile românești*. Abia între 5 preoți găsești unul, care se aibă v'r un ziar românesc. Pe cînd „Magyar Allam” și „Religio” mai la toți se găsește și în sătuțele cele mai ascunse muntoase. Unii mai auți au și alte foi *maghiare* plătite din sudoarea biutului Român. Această tristă împrejurare este nu numai o rușine pentru clerul nostru, ci considerînd condițiunile în cari se procură „M. Allam” etc. e și o jucărie pécatoasă cu cele sfinte.

Drept ce v'e rog, ca să nu v'e nimiciți nici sufletul, dar' nici nimbul național, ci după putință să ne procurăm măcar câte un *jurnal românesc*, ca în așa timpuri grele ochi avînd să nu fim orbi și urechi avînd să nu fim surzi. Dacă această rugare a mea nu va avea rezultat, eu voi fi acela, care împreună cu alți binesimțitori frați vom face *lista acelor* cu „Magyar Allam” și a acelor fără jurnale românești și o vom da publicității, ca se vadă lumea românească, cari sînt acei preoți, cari numai cît mîncă prescură românească, dar' alt lueru românesc nu mai fac.

Apoi cît e de lungă iarna, 6—7 luni, când noi preoții sătești din sătuțele mici sîntem osîndiți chiar la neactivitate, și ne urim, fiecare dintre noi poate să pună pe hîrtie treble și întemprările mai momentoase, naționale, din sat sau din giur, și să le trimită foilor românești, unde, ce va fi mai de interes se va netezi, prelucra și folosi. Stimetele redacțiuni ne vor pardona, dacă nu vom pute scrie doară chiar perfect, în modul și stilul jurnalelor, pentru-că noi mare parte am absolvat școale străine. Numai prin comunicările acestea din toate unghiurile vom pute fi în curent cu treble noastre atât bisericești, cît și naționale, numai așa ne vom ridica la nivelul, la care trebuie să fie un adevărat preot român.

Școala și învățătorii.

Și acum, ca de încheiere să mai zic ceva mai pe scurt, pentru-că și stimăți cetitori vor zice, că a fost destul și din bune și din rele. Precum unui parohi, în părțile mai expuse și amestecate, lasă de pe lângă limba liturgică românească se amestecă și limba străină, la Dorogh, chiar așa stăm prin acele locuri și cu învățămîntul în școală. Tot așa, ba și mai rău, pentru-că limba maghiară o introduc unii învățători în școală și în acele parohii, unde în biserică decurge liturgia tot românește, așa p. e. se amintesc numai școala elementară română gr-cat. din Oradea-mare, în care, precum aud, în cl. III—IV toate obiectele se propun ungurește. Nu așa era mai odinioară, sub bacii Görög, dar' atunci și progresul era cu totul altul. Nu e mirare de progresul slab, pentru-că un copil, care numai românește știe, nu poate fi instruit îndată pe ungurește. Nu e mirare de acest progres retrograd, pentru-că domnul profesor normal, se nu zic dascăl românesc, e „major domus” cu toată familia stătătoare din vre-o 6 membri, zic e *major domus* la un domn canonic, administratorul fondului vîduvesc, mai departe e profesor la robi, la preparandie, e profesor privat și sufluer la vestitul inspector Sipoș Orbán și alți patrioți. În urma acestor mari poziții se află îndemnat a da lecții chiar și la superiori și preoți, până-ce cu colegii și învățătorii dela state numai din cînd în cînd se dimitte grațios în vorbă. În urma acestor poziții poate să aibă înfrîntă mediată chiar în la consistor, fiindcă nici nu cîntă în biserică, îi deroagă d-lui, deși dascălul clasei a 4-a ar fi cantorul, să fie ajutor cantorului.

(Va urma).

Chestiuni școlare.

Un organ pedagogic.

Primim următorul apel:

Moroda, 7 Decembrie n. 1896.

Fraților învățători! Stimăți colegi!!

Oribilele divergențe și lipsa unității „Metodului” de purcedere și propunere în școala populară română, cred că nici unul dintre ste. colegi nu le vor disputa.

De mult și adese-ori s'a accentuat aceasta în adunările noastre tractuale și districtuale; cu un cuvînt: mai la fiecare ocaziune s'a zis și dorit unitatea metodului de propunere în școala noastră populară. Și aceasta în secolul al 19-lea se pretinde atât de imperios, încât, nu-mi pot închipui, nici pe unul dintre frații colegi, care să nu simtă aceasta lacună.

Și, cum să se poată delătura această lacună? Cum să se poată oare realiza acest nobil și măreț scop? Numai prin un organ ziaristic curat pedagogic.

Lipsa unui astfel de organ s'a simțit de mult, ceea-ce a făcut, că: mai mulți dintre noi și-a ridicat glasul, în reuniunile noastre, insistînd pe lângă lansarea unui „Apel” către toate reuniunile noastre învățătorești, din metropole, — în chestiunea înființării unui „*Jurnal pedagogic*”.

Idea însă, — desl măreată, deocămdată, până azi a rămas nerealisată. Acuma însă a sosit timpul, și cu începere dela 1 Ianuarie v. 1897, ideea s'a întrupat, va apăre în Arad, sub direcțiunea și redacțiunea emeritalui și mult meritalui învățător Ioan Simu, un organ, „pur pedagogic”.

Fraților colegi! Cauza însăși vorbește. La lucru! Sas la lucru! Să ne punem la nouă muncă!

Puterile noastre slăite doar' — să ni-le oțelim, să lucrăm, să insistăm cu strîgînță de fer, la realizarea acestui măreț scop, să contribuim, să colaborăm!

Fraților învățători! Sîntem avisați la puterile noastre proprii, dar' vom emanciparea, dorim ameliorarea sorții noastre! Atunci, pe lucru! Să nu punem existența și viitorul școlaii române și a învățămîntului decăt în urmările noastre, să arătăm că sîntem adevărați următori ai marelui G. Lazar!

Interesele noastre și soarta învățămîntului, nu ni-e dat de provedință, să ni-le poarte nime. Așadar, datori sîntem cu toții a lăpăda vîlul nepăsării de pe umerii nostri, să facem, să arătăm, că soarta învățămîntului popular, viitorul nostru și al școlaii noastre, singuri, sîntem destul de viguroși ca să-l salvăm și să-l ridicăm la acel nivel, unde se pretinde să fie, și trebuie să fie, căci și Dumnezeu așa voește!

Nu ne spriginește nime, nu ne ajută nime. Să ne ajutăm noi înșine!

Imperios se impune deci, fiecărui învățător român și celor-ce le zace la inimă aceasta, ca să aboneze foaia numită „*Revista școlară*” ce va apăre; ba chiar e dator, moralicește.

Deci să nu privim cu ochi jaluși cei 4 fl. cari ar trebui ca abonament anual să-i dăm!

Să-i dăm, ca să asigurăm existența „*Revistei*” noastre, care merită e, să aperse curat interesele noastre învățătorești și pedagogice. Să nu fie nici unul stăpînit de gustul economisării acelei bagatele sume, nu! ear' unul ca acela, nu să facă învățător, zice pedagogia, în mîile căruia dat e creșterea și viitorul tinerii generațiuni, pentru-ce răspunzător e, atât înaintea mamei națiunii, cît și a lui D-zeu! —

În fine încă un cuvînt!

Cătră Venerabilele noastre consistoare diocesane, și ilustrii domni arhieriei și nostri!

Chemați fiind și puși de provedință: șefi-conducători ai bisericilor și școlaii noastre românești, cu umilînță Vă rog a insista pe lângă fiecare parohie, ba chiar a le impune de datoriță oficioasă și morală, a abona într'un exemplar, foaia pedagogică „*Revista școlară*”, făcînd astfel și conlucrînd, la ameliorarea sorții învățămîntului, școlaii și a noastră, a învățătorilor, căci astfel mai curînd va urma și binecuvîntarea cerului peste noi. — Abonamentele se pot face, până la 1 Ianuarie v. 1897, plătite în rate semestrale anticipative de 2=2 fl. v. a., în Arad, Florian-uteza nr. 3, la Domnul Ioan Simu, învățător.*

Petru Costin,
Învățător român.

* Toate zările române sînt rugate a reproduce acest „Apel”.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 262) face istoricul și resumatul procesului sensațional ce a decurs în zilele trecute înaintea tribunalului din Berlin, pentru toaștul Țarului roșu la Bresslau. Țarul după o telegramă, ar fi zis, „că este înșelut de aceleași sentimente ca „Inăltatul meu tată”; după a doua reproducere, că este înșelut de aceleași sentimente, „ca Maiestatea Voastră”.

Constată apoi, că procesul terminat cu condamnarea celor vinovați, a fost rezultatul intrigilor, și continuă:

„Dar” mai răsună acest proces, cu deosebire și pentru noi Români, gândul, cum o asemenea țesătură de intrigi, a fost în stare a denunța și a discreditat înaintea coroanei chiar popoare întregi, cum este poporul nostru. Să ne închipuim numai, că în afară de intrigele dela Curte, unde noi nici nu avem reprezentanți, cât nu au fost înegrite intențiunile și năzuințele noastre drepte naționale prin sistemul de denunțare al ziaristicilor contrare neamului nostru, și cum această presă, nealță celor-țe aveau și au interes să amăgească pe Monarhul nostru, a ajuns ca să înegrească și întortocheze și cea mai nevinovată lucrare, ce se săvârșește în sinul nostru”.

Dreptatea (nr. 262) vorbește despre noua metropolie română din Macedonia, căreia din punct de vedere politic-național nu-i dă nici o importanță, fiindcă noul Metropolit român nu e alta decât funcționar în serviciul Sultanului. „Dreptatea” încheie:

— „De aceea noi ori-ă de mult ne-am bucura dacă asupriții și prizonierii confrăți români din Macedonia ar dobândi o soartă mai ușoară, și ori-ă de sincer și ferbinte le dorim aceasta, de-oamdată trebuie să rămânem în rezervă cu feliicitările noastre, „Nu vedem decât sporierea unui funcționar turcesc, în scopul său atins! În persoana numită, *Antim*, deocamdată nu putem recunoaște sau saluta pe Metropolitul bisericii independente naționale române din Turcia!”

CRONICĂ

Sibiia, 10 Dec. n. 1896.

DI V. A. Urechia, cunoscutul naționalist și apărător al chestiunii naționale, a fost ales vice-președinte al senatului român, în locul d-lui Măzescu, numit ministru de culte și instrucțiune publică în noul guvern.

Înălțarea alor 5 monarhi. La manevrele militare din vara viitoare, cari se vor ține lângă Tata (comit. Comarom), vor lua parte — după cum se anunță — cinci monarhi: Împăratul Germaniei, Regele Saxoniei, Regele României, Regele Serbiei și Monarhul nostru.

Dela Ligă. Membrii Ligei culturale, secțiunea București, sânt convocati în adunare generală pentru Duminică, 1/13 Decemvrie, orele 2 p. m. La ordinea zilei vor fi: raportul secretarului asupra mersului secțiunii și o dare de seamă asupra chestiunii financiare.

Senin de toamnă... Ce surprindere dragă! Ne credem în toată iernii și ești ne relințorți în toamnă... După neaua și gerul zilelor trecute, cari strălușer în muritori fiori iernatici, urmărește câteva zile mohorite de ploii și de topenie... Pareă, că ne aflăm în năbădăioasele zile ale *babelor*... Și acestora a fost să le urmeze — ce capriții prietnici! — o superbă zi de toamnă... Azi-dimineață un mare cer albastru înșenina vâzduhul, ear' soarele, mândru și strălucitor, poleia cu raze de aur coperișele surfi ale caselor și copaci golai... Toată lumea pareă mai tină și mai viaică... Dar? Să ne ne facem iluzii! Vremea e săgăluică și mănă-poi-măne o iarnă strașnică ni-le-ar risipi, cum risipește viforul gingașii fulgi de nea...

Observatoriu pe Monte-Rose. Pe picul Monte-Rose, (Alpii itali-i) înalt de 4559 m. dela nivelul mării, se va ridica un observatoriu, asemenea celui de pe Mont-Blanc. Regina Italiei a donat în acest scop științific 4000 lire. Observatorul nu se va zidi pe ghiță, ca la Mont-Blanc, ci pe stâncă.

„Astra”. Raportul comisiei pentru censurarea rațiocinilor ultimei adunări generale a „Astre”, ținută la Lugoj, constată, că la festivități au încurs 2406 fl. 60 cr., ear' taxe dela membri 1448 fl., în total deci 4144 fl. 40 cr. Subtrăgând din acestia cheltuielile de 2220 fl., rămâne un venit curat de 1824 fl. 60 cr.

Societatea de cultură macedo-română. Pe ziua de alaltăieri consiliul de 25 al societății de cultură macedo-română din București, a fost convocat la o întrunire. La ordinea zilei erau înscrise mai multe chestiuni importante.

Situația în România. Lui *Deutsches Volksblatt* i-se scrie din București, că cu căderea ministerului Sturdza, s'a ținut cont de dispoziția mării majorități a poroștăunii, și că e de așteptat, ca noul cabinet Aurelian să se evite provocarea unui nou conflict cu opinia publică, care e în stare în România să delature și astfel de guverne a căror poziție se pare a fi neclătinabilă. Dar cu toate acestea ministerul Aurelian e privit

de un guvern de tranziție, și e bine lătită convingerea, că zilele regimului național-liberal sânt numărate. Ce are să urmeze nu se știe; veridicile sânt diferite. În general se dă cu vocetă, că vor veni conservarii la putere; sânt însă și astfel de politicieni, cari zic, că viitorul e al jumiștilor, și că P. P. Carp e omul viitorului.

Contesa Lara. Vineri a fost înmormântată în Roma pe lângă asistenți enormă de public ales, nefericita literată, contesa Lara. Pictorul Pierantoni, care după uciderea iubitei sale, întorsese asupra și revolverul, primind o rană ușoară, se va vindeca deplin în câteva zile. Pe când contesa Lara se afla întinsă pe catafalce, soei la locuința sa o ceată de săraci, cari veniau la ea regulat, într-o zi anumiți, după ajutor. A fost profund emoționantă jalea săracilor, când aflară de moartea binefăcătoarei lor. O foaie italiană, descriind individualitatea bizară a literatei, amintește, că contesa Lara iubea nespuse soarecii albi, dintre cari îngrija la locuința sa o întreagă ceată. De câte-ori mergea undeva, își lua în buzunar un soarece alb și cine nu-i cunoștea acest afect, rămânea surprins, când vedea, că literata scoate din buzunar micul animal și-l giugiulește. Literata arăta față de animale o extraordinară dragoste și totdeauna se indigna, dacă vedea vre-o chinuire de animale.

Sporirea cavaleriei. Din cercuri militare înalte se dă știreă, că în consiliul militar, ținut zilele trecute la Viena, s'a dezbătut mult asupra *sporirii cavaleriei*, rămânând ca planul să se aștearnă spre aprobare M. Sale Monarhului.

Memorandul medicinistilor din Budapesta împotriva prof.sorului Dr. Kovács, a fost înaintat ieri decanului Dr. Ajtay. Acesta a adresat medicinistilor o vorbire, îndemnându-i a aștepta în liniște și ordine hotărârea corpului profesoral.

Bibliografie. A apărut o broșură „*Asupra însemnătății studiilor orientale cu privire specială la Români*”, de Th. Av. Aguletti, profesor de liceu în Buzău. București. Deposit la biblioteca Graev. — Autorul arată care este însemnătatea orientalismului în general pentru știință și progres, și care este însemnătatea lui pentru neamul românesc.

Contesă decedată în miserie. În Canstatt a decedat zilele acestea în cea mai mare miserie contesa Santo Ancaro. Sub domnia lui Don Pedro familia ei se țină între cele mai nobile familii braziliene-portugheze. Barbatul ei a fost trimis brazilian la Petersburg. Cu prilegiul unei vizite la Stuttgart a decedat pe neașteptate. Văduva a locuit mai întâi în Stuttgart, apoi în Canstatt unde prin rara sa maritimă dovedită pe când era bogată, a câștigat iubirea tuturor. Acum zece ani și-a pierdut întreaga avere ajungând la cele mai triste împrejurări materiale.

Stilistica practică, sau regulile și exemple pentru tot felul de epistole, cereri, acte și documente, cari vin mai des înaintea în viața de toate zilele, de Ioan F. Negruțiu. Blaj, 1896. — Prețul unui exemplar broșurat 30 cr. Se pot procura dela Librăria seminarului din Blaj. Librarilor li-se dau 20% rabat.

Carte școlastică aprobată. Înaltul minister r. ung. de culte și instrucțiune publică prin ordinațiunea sa dela 5 Octomvrie 1896 nr. 45418 a aprobat cartea: „*Manual de Stilistică*”, pentru clasa IV, și V. gimnazială, preparandii, școala reală, școala superioară de fete și a. precum și pentru privați, de Ioan F. Negruțiu, profesor. Edițiunea II. revizută și îndreptată după planul ministerial. Blaj, 1896. — Prețul unui exemplar broșurat 1 fl. 30 cr.

Elvira-Folchi — în America. Cei doi îndrăgostiți, cari săptămâni de-alungă au dat atăta material de senzație foilor de pretutindeni, se află acum în America, refugiu tuturor *vinovaților*. O telegramă din N.Y. York anunță, că ei au sosit acolo zilele acestea, cu un vapor spaniol. Pareșea fugărilor a încheiat trei odăi într'un hotel de primul rang și cea dintâi seară au petrecut-o la locuința. A doua zi prințepsea a chemat la sine pe un ziarist, căruia i-a declarat, că vrea să-și întemeieze împreună cu Folchi o nouă patrie în America. Despre relațiunea ei cu Folchi a spus, că îndată-țe procesul de divorț al pictorului va fi rezolvat își vor celebra cununia. Alaltăieri doamna Elvira a scris tatălui ei, cerându-i iertare și promițându-i a-i aminti numele în toate rugăciunile sale.

Răpirea unei mirese. În comuna Soimoș (cortul Arad) s'a petrecut de curând un cas romantic. Fata economului de acolo Ioan Săndrici, pe care părinții voiau să o încredințeze împotriva voinței sale bogatului Ioan Ban, a fost răpită în noaptea dinaintea cununii. Răpitorii au legat pe îngroziiți părinți, amenințându-i cu moarte, dacă vor cutreza a se mișca, după aceea a pus pe fată într-o căruță și au dispărut. A doua zi au pornit gendarmii cercetarea. Bănuiala plănăză asupra respinsului pețitor Ilie Corda, care de rușine părăsise satul înainte cu câteva săptămâni.

Defraudare la posta din Sighețul-Marmăției. La 6 Oct. n. s'a furat din vagonul de poștă, care pornise din Sighețul-Marmăției spre Budapesta, un sac cu vre-o 1227 fl. bani gata și 36 epistole recomandate în valoare de vre-o 2000 fl. În dimineața de 7 Dec. n. sacul s'a aflat cu fundul tăiat înaintea

edificiului postal. Poliția făcând perchișiție domiciliară la servitorul de poștă Iosif Elek, a aflat o mulțime de epistole furate. Elek a mărturisit, că de doi ani practică defraudarea de epistole în cari speră să aibă bani. Defraudantul a fost destituit și predat tribunalului. Bani furati nu s'au aflat încă.

Dramă familială. Alaltăieri seară o sângeroasă dramă s'a petrecut în Szombathely. Capitanul de husari Emil Peták, se reîntorsese dela o vânătoare la casarmă, unde locuia. După-țe luă cina în casina ofiterească, bând mai mult ca de obicei, se urcă la locuința sa. Aici află pe soția sa vorbind cu sublocotenentul de husari br. Korb-Waindenheim. La aceasta capitanul se resti violent la soția sa, care voia se fugă într-o odaie învecinată. Soțul apucă atunci un revolver și-l slobozi asupra soției sale. Br. Korb-Waindenheim grăbi în ajutorul rănitei, dar Peták slobozi două pușcături asupra-i. La sgomotul pușcăturilor locotenentul Bezeredy intră în locuința lui Peták și se arunță între capitan și furtă br. Korb. care-și scoase sabia și lovi cu furie pe Peták. Dar lovitura atinse din întâmplare și brațul lui Bezeredy, rănindu-l grav. Peták pușcă a treia-oară asupra lui Korb, trântindu-l la pământ. După acestea furibundul sot fugi de acasă, se duse la stația dela Ucsád și de aici plecă la Viena, spre a se preda tribunalului militar. Răniții au fost imediat luați în îngrijire de medicul militar Schuler. Rănila soției și ale lui Korb sânt mortuale. E de notat, că Peták a trăit ani de-arindul în cea mai bună armonie cu soția sa, dela care are trei copii. Și Stările acestea nu s'au înșel autentic, de oare-țe persoanele în poziție de a fi bine informate păstrează cea mai mare discreție. A doua zi după sângeroasa dramă întreg corpul ofiteresc s'au deoblit înaintea colonelului Berkessy pe cuvântul de onoare, că despre cas nu vor spune nimicuri vre-un amănunt. Astfel e firesc să circule o mulțime de versiuni asupra desfășurării dramei și a motivelor ei. Una dintre versiuni spune, că drama s'ar fi petrecut în prezența ambilor oficeri răniți, invitați de Peták la ceași. Stările cele mai nouă vestesc, că starea răniților s'a ușurat mult, dispărând orice temeri de moarte.

Pușcătură funestă. În comuna Lighed, comit. Timiș, a mușcat un câine turbat doi copii. Luat imediat la goană, câinele a fost strimțorât într-o uliță îngustă, unde gonicul din sat l'a primit cu pușca la ochi. Din nefericire însă glonțul adreșat câinelui nu l'a lovit pe acesta, ci pe un băiat de 14 ani și pe o fetiță de 10 ani. Băiatul e rănit de moarte și nu e speranță a pute scăpa cu viață, — ear' fetița e rănită ușor la ureche.

O carte de bucate pentru cei-țe sufer de morbul anuntit „de zachar” a apărut în zilele acestea în Viena sub titlul: „*Ein Kochbuch für Zuckerkranken*”, de Hermine v. Gilgen. Costă 2 fl. și se poate procura la ori-țe librărie.

Vapor scufundat în Dunăre. Se scrie din Sulina, că vaporul Tulcea, cu pavilion român, s'a scufundat în Dunăre în fața atelierelor comisiunii europene. Se crede, că această scufundare se poate atribui vechimii vaporului. Proprietarul susține, că a fost lovit de sloiuri de ghiță și că din această cauză s'a scufundat. S'a deschis o cercetare de către comisiunea maritimă.

Știri mărunte. O nonă bancă românească numită „*Steaua*”, se va înființa în curând în Toronto. — La 30 Aprilie se va deschide în Bruxelles o expoziție. — O mulțime de marinari din portul englez Clyde s'au pus în grevă, de oare-țe li s'a refuzat urcarea plății. — În Lössse grasează violent bubatul negru, mai ales între soldați. — În comuna Privyge (com. Nitra) s'a vîzut la 6 Decemvrie un frumos curcubeu, care a durat aproape 1½ ore. — Postarul Zabránsky András din Timișoara a dispărut, după-țe a defraudat mai multe sute de florini. — Pe lacul Balaton, lângă Akalina, s'a răsturnat o barca, înecând trei bărbați și o femeie.

La

Abonament lunar

pentru Decemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

Invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Mai virtuos în momente de reforme și înnoiri cel-țe vrea să rămână înțelept și să-și păstreze judecata sănătoasă și necoruptibilă are să cugete, să mediteze, să reflecteze el singur, a se ține numai de obiecte și a neglija absolut persoanele. Dacă el procede altcum, dacă își face idoli sau obiecte de înmiciție, atunci în curând va fi numai un partizan. Raționalismul sănătos i-se va păre nebulie în gura acestuia și absurditatea înțelepciune în a celui alt; el nu mai judecă faptele decât numai după oameni și nu pe oameni după faptele lor. André Chénier.

Bibliografie.

„Calendarul Poporului”

— pe 1897. —

Anul acesta e al XII-lea de când apare „Calendarul Poporului”, unicul calendar românesc cu desăvîșire popular, atât ca cuprins, cât și ca limbă. El a mulțumit totdeauna așteptările oamenilor noștri până și a celor mai cetii, îndeosebi cel din 1896, pe care însuși raportul literar al „Astre” l'a numit „excellent”. Cel pentru 1897 însă le întrece pe toate atât ca material, cât și ca volum, avînd partea literară cu o întreagă coală mai bogată decât în anii trecuți.

Întreg calendarul e de un colorit eminemant național-poporal, notă exclusiv proprie lui în toată literatura noastră calindastică, de altfel destul de avansată.

Materialul calendarului e nou, ales, plăcut și instructiv, ear' limbajul limpede, popular, curat și curgător.

Calendarul poporului din estan prezentă două neprețuite inovațiuni: se schitează pe seama țeranului nostru activitatea cătorva dintre cei mai de valoare literari români, mai ales moderni, — în accepția morală a cuvîntului, — și dă o cuvenită importanță vieții noastre politice, reasumînd într'un amănunțit articol de fapte și date pozitive, momentele de căpetenie ale vieții noastre naționale din Ianuarie 1896 până Septemvrie 1896.

Din bogatul cuprins literar relevăm:

Biografia d-lui Dr. I. Rațiu, împodobită cu două portrete ale d-sale, unul dela 1861, în costum național, al doilea dela 1896 (după cea din urmă fotografie).

Biografia e scrisă detaliat, cu date autentice, cu episoade interesante și într'un stil românesc obiectiv și măsurat, dar totuși cald și înșelut. El ne dă o viață și strălucită iconă în miniatură despre viața și activitatea venerabilului president al partidului național român.

Biografia îi urmează niște dragălașe „istorioare despre porumbi”; poezii de Ioan Nenițescu; anecdote de Dumitru Stănescu; o schiță literară despre mintosul Anton Pann, cu o „povestea vorbită” despre „pricina de judecări”; scrieri („Dimineața și seara”) de doamna Colomb; o schiță literară despre regretatul poet bănaș Victor Vlad (Delamarina), cu două poezii de un haz nespuse, scrise în dialectul logojănesc.

Cu acestea se termină partea beletristică a calendarului, urmînd articolul „Răvașul nostru” de Ioan Scurtu.

Articolul acesta, tipărit cu litere petit, se extinde pe 12 pagini.

Inovațiunea aceasta prezentă o deosebită valoare și sperăm, că ea se va perfecționa din an în an, până va deveni o completă statistică a evenimentelor mari, ce vor urma a se petrece în viața noastră.

Partea economică a calendarului deosemene e lucrută cu pricepere și îngrijire.

Cât pentru partea calindastică și informativă, ea e cât se poate de bogată și exactă.

Valorosul *Calendar al Poporului* e cel mai ieftin între toate calendarele noastre, costînd numai 20 cr. Dacă luăm în seamă taxa de 6 cr. timbru, reclamată de fiecare exemplar, și rabatul ce se dă librarilor la desfacerea lui, pentru redigarea și tipărire rămân numai 10 cr.

„Calendarul Poporului” n'ar trebui să lipsească din nici o casă românească, atât e el de bun, bogat, plăcut și ieftin.

Calendarul zilei.

11 Dec. n. 1896.

Julian: Mucenici Paramon.
Gregorian: Damaschia.

Soarele: răsare 7.55, apune 4.06 m.

Din țeară 8 Dec. n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosfer. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	Alte
Budapesta	759	- 0.9	NV	1
Sătmăr	760	- 4.6	SV	2
Cluj	769	- 0.1	S	1
Orșova	760	- 0.4	NV	1
Arad	760	- 6.4	V	2
Panciova	759	- 4.7	SV	2

Sosiți în Sibiia.

În 10 Decemvrie n. 1896.

Hotel „*Împăratul Romanilor*”. Dr. Popovici, avocat din Chișineu. A. Muth, preot din Loannês. Por, director din Brașov. A. Figuli, arhitect și I. Lauritsch din Făgăraș. M. Latenac din Wartenberg și V. Grünwald din Budapesta, comercianți. V. Wagner din Budapesta și E. Absdorf din Viena, voiajatori.

Hotel „*Neurhiner*”. I. Göltinger, privatier din Pil en. E. Victor, oficial din Micsasas. L. Filip, I. Deutsch și I. Pollak din Viena. I. Domokos, A. Mautner și G. Lövy din Budapesta. F. Schneider din Gratz și A. Schmidt din Praga, toți voiajatori.

Hotel „*Meltzer*”. D. Căitron, cafetier din București. I. Popovici, proprietar din Brava. Reissmann din Agnita și A. Knecht din Timișoara, neguțitori.

Hotel „*Habermann*”. I. Maso, K. Okovica și O. Kuvavica, hauseri din Foça. I. Dumitrescu, oficial din Riu-Vadului.

Teatrul orașenesc în Sibiia.

Sămbătă, 12 Decemvrie n.

„*Ein Schritt vom Wege*”.

Comedie în 4 acte, de Ernst Wichert.

Începutul la 7 ore seara.

Editor și redactor responsabil: Teodor V. Păcățian.
Proprietar: Păcățian, Tipografia, societate pe acțiuni: V. H. Dreessnandt.

Din public.*)

Duplică

la „Un răspuns” din Trêmpoele.

De oare-țe în nr. 242 curent, al prețutului ziar „*Tribuna*”, sânt atăcat în mod nedrept în caracterul și onoarea mea, nu pentru publicul, în giurul, căruia trăiesc, nici pentru acia, cari și din depărtare mă cunosc, ci pentru marea opinie publică mă simt îndemnat a reflecta și încă obiective la alegațiunile nebasate și isvorite din rîutate, ale capelanului Nicolae Motora din Trêmpoele, cuprinse în „un răspuns” al meu, publicat în „*Tribuna*” nrul citat, și anume:

Cu privire la faptul concret, că s'au încasat atari sume ca pedepse pentru prevărițiuni de pădure, aprețizez P. T. public, care a apărut poporul pentru pedepsele dictate din partea oficiului pretorial: eu, care în deplină conștiință oficioasă și cunoștință de împregiurări — i-am dat atestate de paupertate, ca să nu fie executat ori capelanul Motora, care a denegat subscrierea atestatorilor, ba m'a acusat la oficiul pretorial și la vicecomite ca falsificator de documente și a cerut investigațiune contra mea cu un unic și odiosul scop de a mă discreditat înaintea lumii, eventual a mă despoia de oficiu. Însă prin sentența amnată dela vicecomite cu datul de 14 Septemvrie c. nr. 5793 în urma investigațiunii făcute, acusa s'a respins, ear' capelanul s'a judecat la plătearea speșelor cauzate prin investigațiune și încă din motivele:

a) că în sensul §-lui 51, art. de lege LX. ex 1881 dela om sărac unica vacă nu se poate vinde prin licitațiune.

b) că cel-țe prin capelan s'a declarat ca om cu avere, s'a constatat, că este sărac.

Capelanul susține, că a denegat subscrierea atestatorilor din cauză, că a știut, că unul are o vacă, ear' celalalt nu este sărac și scusa dînsului, că „am fost rău informat — fiind aci numai de 5 ani — și nu pot ști toate” nu s'a luat în considerare. — Ce zici la acestea, părinte capelane? Meriți numele de părinte sufletesc al poporului? Judecă însuși: care din doi am apărut în cazul acesta poporul, și recunoaște, că ești un odios calumniator!

În răspunsul meu precedent sub p. 3 am reflectat la art. de lege XLVIII. ex 1868, căci despre acela a menționat părintele capelan în corespondența sa; acum însă vorbește despre art. de lege XLIV. Tot așa să încercă a sustine în răspunsul seu, că eu în nr. 149, punctul 5, aș fi rațiocinat numai despre 5 stînjini de lemne; acum, cine va ceti și compara susținerile acestea, acela de buna seamă nu-mi mai dă răgaz să zic părintelui capelan: Îți lipsește mintea!

Părintele capelan se silește a se caracteriza pe sine prin atestatele produse dela Trêmpoele, Sohodol și oficiul protopresbiterial din Abrud.

Valoarea atestatului din Trêmpoele, susținînd, că cei subscriși în mare parte nu sînt fruntași, ci oameni de tot simpli, — cum apare din declarațiunea parochului de acolo, d-lui Ioan Ciur, de dato 18 Noemvrie a. c., care s'a alăturat aci sub „/” spre publicare, — pică de sine, fiind făurit și cei subscriși, neavînd nici o cunoștință despre conținut.

Valoarea atestatului din Sohodol, încât ar fi dat de parintele Goia, care este ginerele părintelui capelan, este dubioasă.

Atestatul dela oficiul protopresbiterial de sigur „și-l'a procurat în 13/25 Septemvrie 1896, ca să poată cere ceva milă ori să-și poată acoperi vre-o faptă neclătinabilă din dese procese, ce le are cu fii sei sufletști pentru lucruri, cari nimeni și cu atât mai vîrtos unui preot — fie și capelan — nu-i pot servi spre onoare și cari nu le descoper, ca să nu mi-se impute, că acunșd pe altul, ași voi se mă legitimez pe mine însumi.

Documentul nr. 763 se referă la o admoniare, și susține și acum, că părintele capelan nu este ales de președinte al urbarialștilor.

Rațiociniul, c-lă prezentează cu un rest activ de 1793 fl. 41 cr. v. a., fiind cu totul neadevărât, nu pot erua, că de unde l'a scornit, căci rațiociniul despre lemele tăiate și vîndute s'a dat primind — în urma investigațiunii făcute — nu numai absolut, dar și lăudător, de oare-țe manipularea s'a constatat într'u totă corectă.

Numindu-mă farișeu și asupritor, încasînd taxe neiertate, susțin, că în urma investigațiunilor va fi silit părintele capelan a se exprima. „Am fost rău informat, căci sînt numai de 5 ani pe aici”, și eu a-i răspunde: „Doamne, iartă-l, că nu știe, ce face!”

N'am sedus poporul și nu i-am vîndut drepturile, ce le-ar fi avut la cutare avere — fie pădure ori altă realitate, — din contră, am fost și sînt gata a-l servi, a-i da invitațiuni apărîndu-l de ori-țe asuprire nedreaptă. Pentru-țe nu mă acuză poporul la forul competent spre a fi luat la răspundere, eventual pedepsit? Pentru-țe mă cunoaște și știe, că lucrul pentru binele fiecăruia în deosebi, și pentru binele comun în general, încât se poate pretinde dela mine și încât din oficiu și pozițiunea, ce o ocup, o pot face. Aceasta o susțin cu conștiință liniștită, ba mă pot lăuda cu rezultatele năsuștelor mele recunoscute și în declarațiunea reprezentanțelor comunale din cercul meu notarial, care se acude sub ½ spre publicare.

Am apărut nu pe jude, ci cauză, ce o reprezintă judele, și asigură pe părintele capelan Motora, că în urma investigațiunilor, ce atât le dorește, va fi respins, eventualul și judecat.

Obligațiunea împrumutului de stat, ca un document public de valoare, s'a transpus — ca și alte — spre păstrare la comitat. Interesele încurg spre scopuri școlastice din comuna Trêmpoele, unde trăesc numai români

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primește răspundere.

de religie greco-orientală, și astfel nu s'a făcut nici o daună, ci documentul memorat, care se arunca de la un primar la altul, s'a deșeu în loc sigur.

Că părintele capelan a fost ales în congregațiunea comitatensă ca membru are să o mulțumească nu meritul său, ci tocmai lumii, care „are ochi și urechi”, dar nu pentru părintele capelan. Va recunoaște însă părintele capelan, că „lumea” n'a câștigat, căci nu cutărea negenat a se arăta în public. Tot așa ca asesor al despărțământului „Astrei”.

Pentru fatigul, că am fost la Sibiu și am operat, încât o comisiune silvanică a eșit la fața locului, unde a ocultat pădurile și a făcut unele concesii față cu pășunatul, am primit 30 (treizeci) fl. și nu 300 fl. Va recunoaște însuși, că având dese procese, mult absentează de acasă, prin urmare școlarii sînt de sine lăsați în școală și, ca să nu le fie de tot urt, îi ocupă cu spălarea nucilor.

Ca încheiere, susținând toate cele publicate în răspunsul meu din nr. 249 al „Tribunei” din anul curent, la corespondența din nr. 130 ades numitului capelan Motora, p. t. public își va pute forma judecată deplină, când rezultatul final se va enunța prin sentințele forurilor competente.

Zlatna, în 1 Decembrie 1896.

Iuliu V. Albini,
notar cercual.

Declarațiune.

Subscrișul paroh actual a comunei Trémpoele, în numele meu și celor subscriși în ziarul „Tribuna” nr. 242, declar solemn, că fără știrea și învoirea mea sau celor ce se află subscriși, s'a folosit dl. capelan Nicolae Motora de declarațiune, care prin aceasta o declarăm de neadeverată, ba regret mult, că dl. notarul Iuliu V. Albini este pe nedreptul atacat; și e timpul de dorit, ca dl. capelan Nicolae Motora să se stimpere și premerge cu fapte și exemple bune, să susțină pacea cea bună, care a fost în comuna Trémpoele, înainte de a veni d-sa aici.

Trémpoele, în 18 Noemv. 1896.

Ioan Chir m. p.
paroh gr.-or., membru în comitet și președinte.

Declarațiune.

Subscriși, ca membrii ai reprezentațiunilor comunale din Zlatna, Trémpoele și Valea-dosului, venind-ne la cunoștință atacurile îndreptate de dl. Nicolae Motora, capelanul din Trémpoele, asupra dl. notarul Albini din Zlatna și publicate în nr. 130 și 242 din a. c. a ziarului „Tribuna”, solemn ne declarăm:

1. Că răspingem cu indignațiune acele atacuri isvorite din rătăcite, ca neadeverate, ca calumnie tendențioase.

2. Că dl. Iuliu Albini, ca notar cercual nu numai din partea forurilor superioare este destina ca unul din cei mai activi, mai conștienți și mai mai prompt oficiali, dar și noi îl recunoaștem și-l prezentăm opiniei publice ca atare: pe lângă aceeaș apăsătoare, că activitatea dînsului ca membru în curatoriul și senatul școlastic parohial din Zlatna îi servește spre laudă; de oare-ce au premers altora cu exemplu, atât în mărturisirea credinței, cât și prin sacrificiile depuse pe altarul bisericii și a națiunii, în-cât au contribuit spre înfrumusețarea bisericii și progresul învățământului.

Ca cap de familie, econom este de model. Ca agent la deosebite bănci, ca director de mine e cunoscut, ca cel mai diligent acurat, corect și prompt întru toate.

Desvoaltă o activitate continuă, fructifera ordinea și disciplina se oglindează și observă în tot locul și cu deosebire în cancelaria sa.

Manipularea averilor de orice natură este corectă și evidentă în zărele ce le deduce cu acurateță și stricteță.

3. Că sîntem mândri când în persoană dînsului avem bărbatul, căruia cu plăcere îi adscriem partea leului, în toate isbănde ațacurilor noastre de interes public.

Zlatna, 24 Noemvrie 1896.

Membru din reprezentațiunea comunală a Zlatnei:

Iuliu M. Montani m. p., **George Vișu** m. p.,
v.-protopop, **Petru Petrișenar** m. p.,
Nicolae Olariu m. p., **Rusan Petrișenar** m. p.,
+ **Petru Cădea**, + **Petru Tanislav I. M.**,
(prin Iuliu M. Montani) (per Roșca)
Ioan Iancu m. p.,
Stefan Corpade m. p., **Stefan Iancu** m. p.,
Stefan Pasculeș m. p., **Nicolae Codruș** m. p.,
Rusan Corpade m. p., **George Chirila** m. p.,

Membru din reprezentațiunea comunală din Valea-dosului și Trémpoele:

Clemente Metesan m. p., **Aron Vasile** m. p.,
Porcar Nio. I. Alex. m. p., **Toma Metesan** m. p.,
Danuș Vasile m. p., **Nicolae Mușu** m. p.,
Ioan Slavaș (Soanea) m. p., **Ioan Slevas** m. p.,
+ **Samson Anca**, **Rusan Rusu** m. p.,
+ **Stefan Nechifor**, + **George Cămpăan**,
+ **Ioan Trancăș**, (per Roșca)
+ **Filimon Roșca**, + **Nușu Iancu** I. Simion,
+ **Stefan Ivan**, (per Roșca) + **Stefan Epure** m. p.,
din Trémpoele (per Roșca) + **Filimon Corpade** m. p.,
+ **Nicolae Iancu**, **Filimon Corpade** m. p.,
(per Roșca) + **Nicolae Slevas** m. p.,

În prezența noastră:

Constantin Ciurea Irimie m. p., **Petru Roșca** m. p.,
ca martor, ca martor.
Victor Dămian m. p., **Ioan Cismaș** m. p.,
ca martor, ca martor.

La „Tipografia”, soc. pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE
EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE
IACOB AFIN NICOLESCU.
Editor: **Dr. E. DĂIANU.**

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de
cătră Exc. Sa Metropolitul Victor Mi-
haili de Apșa printr-un circular special.

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

		Cor. Fl.
Alexandrescu Ernest I.	„Ai plâns și tu vre-odată?” romanță pentru voce și piano	1.-
„	„Nu înțeleg”	1.-
„	„Pictorial”	1.-
„	„Un fir electric”	1.50
Belortu D. C.	„L'Affection”, polca franceză pentru piano	1.-
„	„De Braila la Gènes”, galop pentru piano	1.-
Burlan Ioan D.	„Serba Bucureștenilor”, pentru piano	1.-
„	„	1.-
„	„	1.50
Cristide Dimitrie St.	„Isvorul”, romanță pentru voce și piano	1.-
„	„Liniște”, vals pentru piano	2.-
Cirillo Alphonse	„Am plâns”, romanță pentru voce și piano	1.50
„	„Singurătatea”, romanță pentru voce și piano	1.50
„	„Claire”, polca pentru piano	1.-
Decker Carol	„Institutele-Unite”, vals pentru piano	2.-
Dimitrescu Const.	„Serba Bucureștenilor”, pentru piano	1.-
„	„Serba Mirilor”, pentru piano	1.-
Fotino Gh.	„Iubileul Mășii”, pentru piano	1.50
„	„Surorile Hora”, pentru piano	1.-
Ionescu G.	„Elisa”, polca franceză pentru piano	1.-
„	„Zéphir”, polca mazăruca pentru piano	1.50
„	„Souvenir de Zürich”, polca mazăruca	1.-
Kneisel Anton	„Pas de quatre original”	1.-
Lutz Mayer	„Gavotte de la Princesse Marie”	1.50
Margarițescu Michel	„Les beaux yeux”, vals pentru piano	2.-
Mironescu Mathilde	„Terăncuță”, cântec popular pentru voce și piano	1.50
Moinaru Costache	„Hora înărășii”, pentru piano	1.-
Nițescu P. G.	„Hora Margareta”, pentru piano	1.-
Ochialbi G. N.	„Hora țărănească”, pentru piano	1.-
„	„Hora creștină”, pentru piano	1.-
„	„Hora nebulă”, pentru piano	1.-
„	„De te-ar prinde neica în crâng”	1.-
„	„Hora Ochialbi”, pentru piano	1.-
„	„Hora nopții”, pentru piano	1.-
„	„Serba oltească”, pentru piano	1.-
„	„Hai Cristei”, pentru piano	1.-
„	„Hora luncii”, pentru piano	1.-
„	„Hora Floresca”, pentru piano	1.-
„	„Hora Zurlia”, pentru piano	1.-
„	„Ca la ușa cortului”, țigănească pentru piano	1.-
„	„Hora Aurora”, pentru piano	1.-
„	„Hora ochieșica”, pentru piano	1.-
„	„Hora frunza”, pentru piano	1.-
„	„Flori în vale”, polca mazăruca pentru piano	1.-
„	„Toujours avec argent”, polca franceză pentru piano	1.-
„	„La blondine”, polca mazăruca pentru piano	1.-
„	„Turda”, marș patriotic	1.-
„	„Hora Reginei”	1.-
„	„Serba papuselor”	1.-
„	„Marș turcesc”	1.-
„	„Pune talpa la pământ”, brâu pentru voce și piano	1.-
„	„La belle Alexandrine”, mazăruca de salon	1.50
„	„Souvenir de Focșani”, polca mazăruca	1.-
„	„Pensées de Printemps”, morcean de salon	1.50
„	„Kreutz-Polca”, original	1.25
„	„Doina Jiului”, pentru voce și piano	1.50
„	„E greu să uiți”, romanță pentru voce și piano	1.50
„	„Te iubesc”, romanță pentru voce și piano	1.-
„	„Cecilia”, vals pentru piano	2.-
„	„Pe aripile amorului”, vals pentru piano	2.-

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D.	„En Vogue Quadrille”	1.50
„	„Nunta de argint”, marș	1.-
Capșa M.	„Intermezzo”, pentru piano	1.-
Cirillo Ant.	„Les fleurs de Mai”, vals	2.-
Dimitrescu C.	„Serba oficerilor”	1.-
Ivanovici	„La fille du Marin”, vals	2.-
Kaps C.	„Daisy Bell”, vals (All Right)	1.50
Lowthian	„Veneția”, vals	1.50
Pursch O.	„Nunta de argint”, vals	2.-

„Veselia română”,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L.	„Vinul de Cotnari”, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.-
2. Sayers Henry L.	„Tararabum-der-ê”, cânt. cu cuvinte românești și franțuzești	1.-
3. Filloreaun Al.	„Imnul școlarului”, pentru 3 voci și piano	1.-
4. Alexandrescu Er. I.	„Nu înțeleg”, romanță	1.-
5. Moniuszko	„Cosacul”, cântec polonez, cu cuvinte române	1.-
6. Vargă F.	„Mustăți”, polca cu cuvinte române și franceze	1.50
7. Mureșianu A.	„Deșteaptă-te Române”, cântec patriotic	1.-
8. Dorianu I.	„Liliacul alb”, cu cuvinte române și franceze	1.50
9.	„E. ah! iubirea”, cantonetă pentru voce și piano	1.50
10. Denza L.	„Ochi albaștri”, cu cuvinte române și italiene	1.50
11. Cuna L.	„O dragă Margareta”, cuvinte de I. Dorianu	1.-

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt	„Lustige Brüder” (Frații veseli), vals	1.-
Voreas D. D.	„In fœul de curând cîștig”, romanță	1.-
Wagner F.	„Vulturul”, marș (Unter Doppel Adler)	1.-
Wiest Louis	„Trivighetara de peste Olt”, potpourri național Nr. 1/2 a	2.-
Nr. 12. Zeller	„Nu fi supărat”, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.-
13. Gozlan	„Visul” (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
14. Dumitriu	„Cât te-am iubit”, romanță	1.-
15. Dorianu	„All Right”, cuvinte române și franceze	1.-
16. Dumitriu	„Serba lui Zărelea”, cu cuvinte	1.-
17. Dorianu	„La tine copilă dragă”, romanță	1.-

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda” de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea eficaie și plăcută mai ales: la **convulsii de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicilor udului și ale organelor respiratoare etc.**

[1789] 87—100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai,
Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh Janos; în Brașov deposit propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-a dreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA”:

Josef György,

(comit. Hármszék). Bodok. (Transilvania).

De oare-ce eu toate mărfurile le vînd exclusiv numai pe lângă solvire în număr, și prin aceasta prețurile se ieftinesc într'un mod însemnat și ajung și eu la oare-care profit, așadar de azi începînd voi lăsa să se imbucre cu adevărat fiecare cumpărător al mărfurilor lîferate de cassa mea cu prețuri moderate și însoțite de oare-care profituri, și anume fără ori-ce reclamă mai departe

[2328] 11—20

Pe lângă ori-ce preț!
și mai ieftin
ca la **vînzarea totală**

a vinde articoli din depositul meu grandios sortat ș. a.

haine de bărbați și copii

producțiune proprie,

ghete pentru dame și domni, cravate, pălării și corturi

p. t. publicului, și asigur, că ori-cine va fi îndestulit în toată direcțiunea. Tot cu această intențiune îngrijesc cu deosebire și de

atelierul meu grandios de croitorie

care stă sub conducerea unui croitor vîsat și expert, este provăzut cu o mulțime de stoffe din țeri interne și externe, din lână de oaie și garantat veritabile, unde de acum încolo voi primi pe lângă cele mai ieftine prețuri

comande după măsuri

pe lângă o efectuare în termen de 24 ore.

Ar fi de dorit, ca preastimatul public, în interesul său să-și câștige cât mai curînd o convingere faptică despre depositul meu de croitorie din nou arangiat, precum și despre soliditatea și ieftinătatea marfei servită.

Observ, că sînt aplicat a da articolele din depositul meu și pe lângă plată în rate și condițiuni favorabile.

Cu toată stima

Isak Ascher

Atelier de croitorie, deposit de haine gata pentru domni și copii.

Strada Cisnădiei nr. 4—6. SIBIU. Palatul comandai de corp.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni din Sibiu se află de vânzare

TABLOUL
CONDAMNAȚILOR POLITICI
PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.

Prețul 2 fl.

La „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

„POESII”
DE
IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

Unt de post!

Unt de post!

Un rezultat important al invențiunilor este:

Untul de nucă de cocos,

o unsoare vegetabilă de cea mai fină calitate.

O dulce mîncare de post!

Se poate întrebuița la pregătirea mîncărilor atât la cele de dulce, la cîrnuri, fripturi, lăptării, cât și la cele de post.

[2287] 18—20

Mai gustos și mai bun decât oleiul de oliv.

O singură încercare va convinge pe ori-și-cine despre bunătatea acestui excelent articlu de traiu.

Atestate dela capacități eminente, ca și **Dr. Benedict** din **Viena** dovedesc.

Fabricant: **Iuliu Granichstädten,**
Viena, XVI., Seeböckgasse 24.

Representant general pentru Ungaria:

Mauritiu Deutsch, Budapesta, VII., str. Rottenbiller 3.

La ori-ce întrebări se răspunde grabnic.

În Sibiu se poate procura exclusiv numai dela

„Prăvălia industriașilor români”, strada Cisnădiei nr. 27.

Unt de cocos.